

De få arbejdskraftmangelproblemer, der er eller måtte opstå, kan løses og burde være løst med en øget tillærings- og uddannelsesindsats, og derudover er det en uartighed over for de 300.000 mennesker at tale om mangel på arbejdsløse. Det burde stoppes, og i stedet for skulle vi finde nogle løsninger på, at der manglede job.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for redegørelsen, og jeg tror også, debatten i dag har vist, at flaskehalsproblemerne er noget, vi alle ser på med stor bekymring og vil være med til at forberede ikke går grassat. Redegørelsen har også i sin indledning slået fast, at hvis man ikke gør det, vil prisen blive et lønpres og en underminering af den økonomiske politik, som en række partier herinde har ansvaret for, og som vi derfor selvfølgelig står vagt om.

Jeg synes, redegørelsen viser, at regeringen tager denne sag alvorligt. Jeg kan overhovedet ikke forstå de angreb, der har været på regeringen i dag for, at den ikke skulle tage det alvorligt. Jeg synes netop, redegørelsen markerer, at det er noget, arbejdsministeren og den øvrige regering selvfølgelig er bekymrede over, og det er CD enig i.

Vi er tilfredse med den indsats, der ligger i redegørelsen, og i det, der er sket indtil nu. Den finanspolitiske opstramning, som var nødvendig og også var forudsat i forbindelse med skattereformen osv., står vi selvfølgelig bag. Den øgede mobilitet og stramningen af rådighedsreglerne er jo vigtig, og jeg er meget enig i det, jeg tror den socialdemokratiske ordfører har understreget et par gange, nemlig at dette dels drejer sig om en rimelighedsbetragtning, dels også om den grundlæggende folkelige forståelse for det økonomiske system for de arbejdsløse.

Det er jo et spørgsmål, hvor længe vi kunne blive ved med at køre det dagpengesystem, vi har, hvis man igen og igen og igen så situationer med ledige job, der ikke kan blive besat, og derfor handler det i virkeligheden grundlæggende om forståelse af velfærdsstaten. For det er klart, at på et eller andet tidspunkt får fru Ulla Tørnæs og hr. Frank Dahlgaard medvind i deres argumentation mod dagpengene, hvis man ikke får stoppet disse ting. Så både det med den øgede mobilitet og stramningen af rådighedsreglerne er ganske vigtige ting i den sammenhæng.

Orlovsordningerne, som også flere har nævnt, er blevet en lidt central ting. Jeg vil da gerne sta-

dig væk glæde mig over, at CD, i øvrigt sammen med SF, var de første i dette Ting, der talte om orlov engang i 1970'erne, og vi mener stadig væk, at orlovstanken er rigtig.

Vi mener, at det er alt for snævert at se orlovsordningerne alene ud fra et arbejdsmarkedspolitisk synspunkt, idet orlovsordningerne også har andre formål. Uddannelsesorloven er et af de bedste tilskud til dansk erhvervsliv, vi overhovedet har lavet, fordi den giver virksomhederne mulighed for at få den uddannede arbejdskraft, som de har brug for, og der er ingen diskussion om, at børnepasningsorloven er et ganske stort fremskridt for familiepolitikken her i landet. Jeg synes, man skal passe lidt på, at man ikke i sine evindelige angreb på orlovstanken i virkeligheden er med til at underminere to nok så vigtige politiske områder.

Så har vi sabbatorloven, og den er vi tilhængere af, men jeg vil da godt gentage, hvad jeg sagde, da vi i sin tid diskuterede stramningerne af den, at vi naturligvis opfatter sabbatorloven som en orlovsordning, der er afhængig af, at der er mange arbejdsløse i samfundet. Hele grundtanken i sabbatorloven er jo, at i stedet for mennesker, der bliver ødelagte, frustrerede og dårlige af at gå ledige, mens en anden gruppe mennesker er ved at blive fuldstændig blå i hovedet af at slide sig op, skal man lade dem, som gerne vil slippe for sliddet i en periode og beskæftige sig med noget andet, gå ledige og lade de ledige komme ind og gøre det arbejde, som de higer efter.

Derfor må jeg selvfølgelig også sige, at kommer vi i den situation, hvor der er meget få ledige i det danske samfund, er vi nødt til at tage stilling til, om der er plads til en sabbatorlov. De to andre orlovsordninger har som sagt nogle andre politiske aspekter i sig, men det her er naturligvis en orlovsordning, hvis fortsættelse vi i løbet af nogle år, når vi ser, hvordan det udvikler sig, må tage stilling til.

Mobiliteten har jeg nævnt, og den anser vi altså for en vigtig ting. Vi håber, at de tiltag, regeringen har lavet, kommer til at hjælpe, sådan at der bliver en større flyttelyst i Danmark.

Det bedre samarbejde, som også er nævnt i redegørelsen, mellem arbejdsformidling, virksomheder og uddannelsesinstitutioner er vel i virkeligheden krumtappen og det, der har kikset i for mange år. Virksomhederne og arbejdsformidlingen og uddannelsesinstitutionerne har